

MOŽNOST PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

29. 10. (Út)	10.00 – 12.00	15.00 – 17.30	na faře
30. 10. (St)	09.00 – 11.00	16.00 – 17.30	na faře
31. 10. (Čt)	–	14.00 – 17.00	na faře

V pátek 1. listopadu nebude v obvyklý čas před mši svatou svátost smíření vysluhována. Využijte prosím výše uvedené termíny.

TÝDEN MODLITEB ZA ZEMŘELÉ 1. – 8. LISTOPADU

Do 31. října můžete přinášet napsaná jména zemřelých, za které se budeme modlit při mši svaté 2. listopadu. Čitelně napsaná jména odevzdejte na faře, případně můžete zaslat e-mailem na hrivna@post.cz.

V den **Vzpomínky na všechny věrné zemřelé** (sobota 2. 11.) se budeme na koštofranském hřbitově po mši svaté modlit za naše zemřelé. **Mše sv. začíná v 18.00 h.**

Vzpomínka na všechny věrné zemřelé, lidově označovaná jako „Dušičky“, je připomínkou zesnulých, kteří ještě nejsou dokonale připraveni ke vstupu do plného společenství s Bohem a jsou ve fázi „očišťování“. Církev, s odvoláním na některé biblické texty, nazývá toto konečné očišťování „očistcem“. V období od 1. do 8. listopadu mohou každoročně věřící pro duše v očistci získat za splnění stanovených podmínek tzv. **plnomocné odpustky** – tedy prominutí časných trestů za odpuštěné hříchy a uzdravení jejich následků. Tyto podmínky jsou následující:

1. a 2. listopadu: mše svatá; svátost smíření (v rozmezí „několika dnů“); svaté přijímání; modlitba na úmysl Svatého otce; modlitba za zemřelé na hřbitově (Otčenáš, Věřím v Boha a Sláva Otci).

3.–8. listopadu: svátost smíření (v rozmezí „několika dnů“); svaté přijímání; modlitba na úmysl Svatého otce; modlitba za zemřelé na hřbitově (Otčenáš, Věřím v Boha a Sláva Otci).

SETKÁNÍ SENIORŮ

Ve středu 6. listopadu 2019 po ranní mši svaté (v 8.00 v kapli na faře) se v sále fary uskuteční **první farní setkání seniorů**. Na programu bude modlitba, duchovní slovo, ale především utváření otevřeného společenství pro všechny, kdo chtějí pobýt spolu, společně se pomodlit, sdílet se se svými radostmi i starostmi, více se poznat.

Pokud bude o další setkávání zájem, může se pořádat každý měsíc, obvykle první středu v měsíci po ranní mši svaté. Program může být zaměřen podle liturgického období nebo také na to, co se ve farnosti právě děje. Dá se domluvit přednáška na duchovní i světské téma, diskuze nad četbou, různá tvoření, čtení duchovní literatury, promítání filmů s křesťanskou nebo duchovní tematikou apod.

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 24. října 2019. Uzávěrka následujícího čísla: 7. listopadu 2019. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky (ve formátu doc, docx, odt) zasílejte na adresu hrivna@post.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošík, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 28. 10. – 10. 11. 2019

28. 10. Po **Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů**

29. 10. Út KA 18.00 za † Františka u příležitosti 5. výročí úmrtí

30. 10. St KA 08.00 na úmysl

31. 10. Čt KA 08.00 za děti a na úmysl dárce

1. 11. Pá **Slavnost VŠECH SVATÝCH**

KK 18.00 za † Jiřího Jandu *po mši svaté modlitba za zemřelé na hřbitově*

2. 11. So **VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ**

DD 13.30 za farníky

KK 18.00 za duše v očistci *po mši svaté modlitba za zemřelé na hřbitově*

3. 11. Ne **31. neděle v mezidobí**

KO 08.30 za †† Annu a Karla Petrovy a za † Václava Boudu, manželku a rodiče z obou stran

4. 11. Po **Památka sv. Karla Boromejského, biskupa**

KK 18.00 za † Karla Kafříka

5. 11. Út KK 18.00 za † Pavla a otce

6. 11. St KA 08.00 za †† rodiče Masničákovy a sedm sourozenců

KK 18.00 za †† Jaroslava a Emilii

7. 11. Čt KK 18.00 za †† Karolínu a Jana

8. 11. Pá KK 18.00 za †† Štefana a Marii

9. 11. So **Svátek Posvěcení lateránské baziliky**

DD 13.30 za farníky

KA 18.00 za zdraví a Ducha Svatého pro Marii

10. 11. Ne **32. neděle v mezidobí**

KO 08.30 za † Annu Nechanickou, za † Josefa Karmáška, za rodiny Boudovu, Stránskou, Bažantovu, Petřinovu a Hlavovu a za † Annu

JAK SPRÁVNĚ POROZUMĚT ODPUSTKŮM?

Zvláště začátkem listopadu jsou věřící pobuzováni, aby se modlili za zemřelé a tím jim také získávali odpustky. Mnozí z nich chápou důležitost této modlitby, přesto je nauka o odpustcích pro většinu katolíků dnes těžko srozumitelná a často i duchovní s ní mohou mít problémy.

Proto by nebylo od věci se trochu nad tímto tématem zamyslet. Zažitá terminologie („časný trest, částečný odpustek, plnomocný odpustek“ apod.) je dnes poněkud zavádějící, neboť je z ní patrná tendence dívat se na problematiku z právního hlediska. Dnes – s ohledem na důrazy papeže Františka – je srozumitelnější nahlížet na věc spíše z úhlu Božího milosrdenství a odpuštění.

Abychom to lépe pochopili, podívejme se na dějinný vývoj nauky o odpustcích. Můžeme říci, že do 7. století mělo odpuštění hříchů spáchaných po křtu převážně veřejný charakter. Hříšník, aby byl znovu přijat do společenství, tedy aby mu bylo odpuštěno, musel žít kajícím životem a byl vázán k plnění některých tvrdých kajících skutků, které mu byly uloženy biskupem. **Tedy dnešní rozlišení mezi vinou hříchu a trestem za hřích bylo spojeno.** A rozhřešení a návrat do života církve nastal až po vykonaném pokání.

Od 7. do 11. století se začíná rozvíjet ušní zpověď, a tedy i soukromé pokání. A zde dochází k rozlišení mezi „vinou“ hříchu a „trestem“ (nápravou) za hřích, který musí být odpykán. Kajícník dostal rozhřešení a potom činil pokání, po jehož splnění měl jistotu, že jeho trest za vykonaný hřích je smyt.

A právě v 11. století vznikají první odpustky. Biskup, pro prosebnou modlitbu Církve, začíná odpouštět v celku nebo v části formy pokání uložené kajícím kněžími. Zde vlastně vzniká tzv. *částečný* nebo *plnomocný odpustek*. Dělal se to proto, aby uložené pokání mohlo být v přístupnější a snadnější formě.

Od 13. stol. je používání odpustků uzákoněno a postupně přeformulováno, kdy odpustky přestávají být vázány na formu uloženého pokání, protože přestože kajícník chce napravit to, co způsobil hříchem, tak pouze vlastním snažením, tedy oním „trestem“ nemůže odstranit všechny následky svých hříchů, a proto potřebuje pomoc Církve, která čerpá z lásky samotného Pána, z jeho milosrdenství a ze svatosti svých světců a doplňuje to, co on není schopen napravit. V tomto smyslu říká papež Pavel VI.: *„Když totiž věřící získávají odpustky, chápou, že vlastními silami by nebyli schopni napravit zlo, které způsobili...“*

Díky tomuto oddělení od formy pokání tak je možné tyto odpustky vyprošovat nejenom živým, ale také zemřelým. Naší snahou a přimlouvou církve prosíme Boha, aby odpustil zemřelým jejich hříchy a zahladil jejich následky. Od 15. století je tato praxe již oficiálně vykonávána.

Když bychom se pokusili o jakousi syntézu, tak **rozhřešením**, které kněz nabízí ve jménu Krista a Církve, **se odpouští vykonané hříchy, ona vina hříchu**. Použijeme-li výrok prorokův, tak na ně Bůh více nevzpomíná, hodí si je za záda a je od nich vzdálen, jako je vzdálen východ od západu (srv. Iz 55,7–9).

Ale co nutně nepřináší svátostné rozhřešení, tak je odpuštění následků hříchů. **Tedy nezůstávají hříchy, nýbrž to, co v nás hříchy vytvořily. A to má dopad osobní a dopad na celé společenství.** Tak pokračuje papež Pavel VI.: *„Když totiž věřící získávají odpustky, chápou, že vlastními silami by nebyli schopni napravit zlo, které způsobili hříchem sobě samým a celému společenství.“*

Dopad osobní znamená, že hřích nás postupně zbavuje obranyschopnosti a síly se mu postavit v určité oblasti. Můžeme mluvit o jakýchsi okolnostech, které nás nakonec vždy vedou k vykonání stejných skutků.

Příklad: Příklad bych to k člověku, který měl problém s alkoholismem. Prodělal protialkoholní léčbu, které bylo úspěšné. Ale pokud se znovu dostane do stejného prostředí, tedy okolností (na cestě do práce potká několik hospod, dá se zlákat kamarády), tak upadne znovu do stejného problému.

Dopad na celé společenství spočívá v tom, že hřích je nejen obrácen proti Bohu, nýbrž je také skutkem, který rozbíjí církevní společenství. Tento rozměr plyne z toho, že jsme křtem začleněni do mystického těla Kristova (srv. Ef 4,4–6). Pavel VI. pokračuje: *„Používání odpustků nám kromě toho sděluje, jak intimně jsme jedni s druhými spojeni v Kristu a jak nadpřirozený život každého z nás může prospívat druhým, aby také oni mohli být snadněji a intimněji spojeni s Otcem.“* Můžeme tedy mluvit o jakési sounáležitosti mezi sebou navzájem v dobrém i zlém, jak o tom mluví i papež Benedikt XVI. ve své encyklice *Spe salvi*: *„Měli bychom si uvědomit, že člověk není monáda uzavřená sama do sebe. Naše existence jsou v hlubokém společenství mezi sebou a prostřednictvím mnohotvárných interakcí jsou jedna s druhou spojeny. Nikdo nežije sám. Nikdo nehřeší sám. Nikdo není spasen sám. Do mého života neustále vstupuje život těch druhých: ve zlém i v dobrém.“*

Příklad: Pokračoval bych naším alkoholikem, který když hřeší opilstvím, tak svým hří-

chem ovlivňuje druhé. Rodina má strach, kdy a v jakém stavu přijde, co vyvede, komu ublíží. Navíc často bývá v takovýchto rodinách problém s penězi, protože je propije. To všechno jsou důsledky jeho hříchu, které ovlivňují druhé.

A právě odpustky chtějí zasáhnout tuto situaci. Chtějí člověka vymanit, osvobodit z toho, co hřích v nás vytvořil, z náklonnosti znovu udělat totéž a narovnat to, čím jsme ublížili druhým, obnovit duchovní jednotu.

Když z této perspektivy budeme mluvit o částečném a plnomocném odpustku, pak se to bude týkat především mé angažovanosti, mé lásky k druhému nebo touhy se sebou něco dělat.

Kdybychom tedy měli vyjádřit, co odpustky jsou, řekli bychom, že je to **Boží milosrdenství**, které Církev, v síle tajemství Kristova vykoupení a její vlastní svatosti, nabízí věřícím, aby zakusili plnost odpuštění až v nejzastávších důsledcích hříchu.

Odpustky však nejsou jediný způsob, který je nabídnut věřícím k obdržení odpuštění následků hříchu. Mezi další prostředky patří především slavení Eucharistie, přimluvná modlitba aj. Není správné tedy ani odpustky absolutizovat, ani je ignorovat, protože jejich praxe vede ke skutečnému dobru pro duchovní život.

patorace.cz

OHLÉDNUTÍ ZA MISIJNÍ NEDELÍ

20. října 2019 jsme se společně s celou církví sešli ke slavení misijní neděle. Zapojili se i naši nejmenší při slavnostním přinášení darů, starší pak se speciálními přimlouvami za misie.

Po mši svaté proběhl před kostelem další Misijní jármek®. Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kdo se podíleli na jeho přípravě – vyráběním, pečením i „kupováním“. V kasičce pro Papežská misijní díla se objevilo rekordních **12 917 Kč**. Bohu díky za vaši štědrost a společenství, které zde tvoříme! Těšíme se na vaši spolupráci při dalších aktivitách ve prospěch PMD v naší farnosti.

Romana Černošková

